

bør have, og den samme Stilling, som de fleste andre Landes Repræsentanter indtage.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds omtalte dernæst Haag'er-Konferencen og udtalte, at han ansaa det for umuligt for Danmark som selvstændig Stat at afskaffe sin diplomatiske Repræsentation. Det har det ærede Medlem fuldstændig Ret i. Jeg gaar endog saa vidt, at jeg siger, at de Lande, der sætte Pris paa at hævde deres selvstændige Stilling mellem de andre Lande, ikke nogen Sinde ville være i Stand til at afskaffe deres diplomatiske Repræsentation. Men det ærede Medlem har fuldstændig Ret, naar han fremhæver Haag'er-Konferencen og omtalte, at den i Tiden muligvis kunde blive en Domstol, for hvilke de europæiske Stater fremlagde deres Stridigheder. Det var noget af det smukkeste, der kunde ske. Men saadan som Haag'er-Konferencen nu arbejder, er Resultatet ikke altid, som man kunde ønske. Hvis den imidlertid bliver, hvad det ærede Medlem omtalte, tror jeg, at den vil kunne blive, hvad den være skulde: en Institution til Fredens Opretholdelse i Europa.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) talte om det, som jeg før sagde, at jeg ansaa for det vigtigste i denne første lille Lov, nemlig Forandringen i Udenrigsministeriets indre Organisation og dets Deling i to Departementer med en Departementschef i Spidsen for hver. Jeg kan villig indrømme, at der er saare meget i de Grunde, det ærede Medlem gav for Bibeholdelsen af en Direktør eller en Generalsekretær, hvad man nu vil kalde det, og min Opfattelse af Sagen er maaske noget personlig, jeg har ikke ret været i Stand til at se bort fra mig selv, saaledes som jeg maaske skulde have gjort det i dette Spørgsmaal, og kun tænke paa en Udenrigsminister og ikke netop paa den Udenrigsminister, der i Øjeblikket er i denne Stilling. Det har for det første ofte været Tilfældet, at Konseilspræsident- og Udenrigsministerposten have været forenede, og det har naturligvis bevirket, at den vedkommende kun kunde ofre langt mindre Tid paa sit Arbejde i Udenrigsministeriet, end jeg kan gøre, der har kunnet ofre hele min Tid herpaa. For en Udenrigsminister, som tillige er Konseilspræsident, vil det naturligvis være langt vigtigere at have en Direktør, som staar i Spidsen for Udenrigsministeriet, end for en Udenrigsminister, der kun er dette. Og for hvad man kan kalde Kontinuiteten i et Ministerium, kan Direktørposten ogsaa have

meget at sige. Men der er ikke Spørgsmaal om, at for en Udenrigsminister, der kan ofre al sin Tid og al sin Gerning paa Udenrigsministeriet, vil det være lettere at sætte sig ind i Sagerne i det Øjeblik, Ministeriet er delt i to Departementer med hver sin Chef, der har direkte Referat til ham, end hvis der er en Direktør, som ene refererer alle Sagerne til ham, og som paa den Maade kan komme til — jeg siger ikke, han gør det, men at han kan komme til — at staa som en Slags Mur mellem Ministeriet og Ministeren. Lige saa let som det kan hændes, at Direktøren er, hvad han skal være — saaledes som jeg har kunnet glæde mig ved, at han har været —: det rette Medlem mellem Ministeren og Ministeriet, lige saa let kan det andet blive Tilfældet og bliver især let Tilfældet for den Udenrigsminister, som er Konseilspræsident tillige, og som ikke kan ofre al sin Tid paa Udenrigsministeriet. En saadan Minister kommer let til kun at faa et Indtryk af, hvad der sker i Ministeriet, og hvad der gøres der, gennem det Referat, han faar af Direktøren. Jeg tror, at det er heldigt at skille Ministeriet i to Departementer for at skaffe Ministeren mere Indsigt i, hvad der sker i Ministeriet, og skaffe ham mere i Kontakt med de enkelte Embedsmænd, og dernæst anser jeg det i dette Øjeblik, hvor man forsøger at skaffe de kommercielle og industrielle Erhvervs Krav mere frem i første Række, for meget heldigt, at man faar et Departement, der alene beskæftiger sig dermed, og et andet, der kun beskæftiger sig med diplomatiske Sager.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds sagde meget rigtigt, at det ser underligt ud, naar man, som jeg gør, meget ønsker, at de to Grene af vor Repræsentation i Udlandet skulle arbejde sammen, saa begynder med at adskille dem herhjemme. Men efter den Maade, hvorpaa jeg ser paa Sagen, skulle alle Traade i vor udenrigske Repræsentation samles i Ministerens Haand. Der mener jeg, Enheden skal komme, og der mener jeg, den bedst kan komme. Paa den anden Maade kommer Enheden til Veje ved Hjælp af Direktøren eller Generalsekretæren. Men jeg ser ikke, hvorfor Traadene ikke lige saa godt skulde kunne samles hos Ministeren. Naar Ministeren har den tilstrækkelige Interesse og Energi til at arbejde for sine Sager, som han bør, tror jeg, at Traadene fra de to Grene godt kunne samles hos ham, og jeg er over-